

Владимире друге травне

Класна робота

Решіє на книгу Михайла Лермонтова

„Герой нашего часу“

Недавно я прочитала книгу Михайла Лермонтова „Герой нашего часу“ і в герольції роз роблю висновок, що класична література буде актуальною завжди. Достатньо озирнутися навколо, щоб зрозуміти, що Печорин-герой і наш час таке ж. Тільки різниця в одному: якщо в епоху Лермонтова характер і вчинки Печоріна приводили читачів в захват, то в наш час в такому типажі немає нічого дивного.

В книзі розповідається про молодого з втомленою душею, який багато вже переживав і тепер не бачить сенсу життя. Його ніщо не радує - ні розваги, ні знання, ні любові слітесних краєв. Зустрівши Глену, він ніби прокинувся. У роздумі промовив: „А може ж не все втрачено? А може ж не помодити.“ Але, на жаль, це було всього лише захоплення.

Печорин глибоко нещасна людина. Він знаходить задоволення в одному - в іграх з долею молоді. „Моя любов нікому не принесла щастя, тому що я нічим не жертвував для її тою, мою любов: я любив для себе...“

Всі жінки, з якими Печорин якось був пов'язаний, тільки залучали його увагу, але не душу. Так, він піддавався похитливості, „горів“ їм, сподіваючись на те, що це ~~яко~~ заспокоїть його. І швидко засав. Він не міг утримати потаю. В цьому і полягає його нещасня.

Він з якогось болю був своїм. У нього були прикмети.

Часто з любов'ю він надгодів моретю, не вдумуючись, що це означає тиме для них. Можливо, він слідою їх мучить, змушуючи ~~страждати~~ страждати, розбиваючи серця і руйнуючи надії. Десь в глибокій душі, він розуміє, що нікому не потрібен, самотній і нещасний, але при цьому не в силах змінити себе, продовжуючи все занурювати і злизувати в поронах не себе, а суєтність навколо.

Єдина жінка, яку любив Петоріна - Віра. Вона - гасило того про його молодість. Віра також стала ниртлою його незлігального паректиру. Їх любов вразила, але також нещасна. Все - таки, Віра ~~лі~~ любив до кінця свого життя. Віднавши з нею показують в Петоріна здатність на сильні почуття. Втративши її, він плакав, як дитина, не в силах нічого змінити.